

La 12a edició guardona la veterania de Muntañola i el 30 aniversari del personatge 'Martínez el facha' de Kim

El premi Perich desafia el mar

Dues generacions de ninotaires: Muntañola i Kim davant de Colom, ahir, pocs minuts abans d'embarcar-se ■ XAVIER BERTRAL

Aina Mercader
PREMIÀ DE DALT

Els ninotaires del país es van agafar ahir el dia de festa. El motiu era de pes: el lliurament del XII Premi Internacional d'Humor, els Gat Perich. A primera hora del matí els dos premiats, el veterà Joaquim Muntañola i el no tan veterà Joaquim Aubert Puigarnau, més conegut per Kim, van pujar amb un centenar de persones més dalt d'una golondrina en direcció a Premià de Dalt, on es va fer l'entrega dels dos gats de plata.

Enguany la novetat era que la comitiva dels premis, en memòria del dibuixant Jaume Perich, deixava terra ferma i feia el viatge des de Barcelona, per mar, fins al Masnou. El vaixell,

amb barra lliure, anava ple de dibuixants de tot l'Estat, que es van proposar començar el dia amb una copa de cava i recordar els dinars que fan, a Madrid, una vegada el mes.

Muntañola, que va rebre el premi d'honor, es mirava la barra de lluny. Té 93 anys

Muntañola, amb 93 anys, continua dibuixant i Kim comença a estar cansat "de fer el facha"

i explica que va començar a dibuixar als 15, quan es va veure obligat a jaure en un llit a causa d'una malaltia a les cames. Les seves extremitats es van guarir, però el dibuix es va convertir en la seva professió. "Ara és quan treballo més, tinc tot el temps del món i dibuixo".

Un dels personatges més coneguts pels lectors de TBO és *Josechu el vasco*, però ell creu que el que més agraden són les dones exuberants que dibuixava al costat d'homes petits. "Vaig preferir fer un humor quotidià, mai em vaig polititzar". Iu Forn, periodista de l'AVUI i mestre de cerimònies, va recordar que "si ara es fes el *Josechu*, Muntañola acabaria declarant davant l'Audiència Nacional espanyola".

Kim, pare de *Martínez el facha*, és en canvi un ninotaire més polititzat. "Quan vaig entrar a *El Jueves*, ara farà trenta anys, no em van donar opció a triar personatge; a mi em va tocar el facha". I després de tot aquest temps diu que ja en comença a estar cansat.

El vicepresident del govern, Josep-Lluís Carod-Rovira, li va recordar que "amb els aires que corren, per desgràcia, tenim personatge per molts anys". Carod-Rovira, que hi va assistir amb el conseller de Cultura, Joan Manuel Tresserras, va avisar: "L'anterior govern ho va posar massa fàcil als ninotaires del país. Aquesta legislatura -va ironitzar- ens hem proposat posar a prova l'enginy dels dibuixants". ■

Santi Moix amara el seu art de les influències de les seves experiències viatgeres ■ ARXIU

Artesania reciclada

Santi Moix exposa a Nova York les seves experiències marroquines

Lara Bonilla
NOVA YORK. CORRESPONSAL

L'art de Santi Moix té molt a veure amb els viatges. L'últim ha estat al Marroc, on li van cridar l'atenció unes àmfores que ell creia fetes de ceràmica negra i que un noi transportava dalt d'un ruc. En contemplar-les amb més detall va descobrir que aquelles àmfores eren fetes amb goma de pneumàtic. A Douar Mlakh, als afores de Marràqueix, els artesans marroquins transformen vells pneumàtics de goma en objectes pràctics i, inspirat en aquestes obres, Moix ha creat singulars escultures fetes amb peces reciclades, on trobem l'empremta de l'art africà, però també de la cultura americana.

Durant aquests últims dos anys l'artista barceloní establert a Nova York ha treballat amb aquests artesans per crear al Marroc al-

gunes d'aquestes escultures. La mostra es completa amb pintures sobre llenç de gran escala, pintades al seu taller de Chinatown, i aquarel·les inspirades en la quotidianitat de la vida marroquina. Enormes rucs carregats amb feixos sobre un gran fons blau -o verd o taronja- i enormes tones de pneumàtics vells que podrien ser ben bé qualsevol altra cosa. Al seu nou treball Moix explora les fronteres entre l'abstracció i les formes figuratives, fidel com sempre a l'ús exuberant que fa del color.

Del Marroc, a Moix el va atraure "la intel·ligència innata que tenen per la supervivència, la immediatesa de les coses i la seva forma de vida", mentre que els rucs entronquen amb aquesta fascinació de l'artista pel moviment i l'acumulació: "M'atrau la idea de les càrregues que tots portem a sobre".

* **Santi Moix,**
PAUL KASMIN GALLERY
NOVA YORK
FINS AL 17/02/2007

Convidats

Conrad Son, Ventura Pons i els qui no hi van ser

El Gat Perich va aconseguir reunir directors de cinema, polítics, presentadors i actors. A la terrassa del restaurant de

Premià de Dalt on es van atorgar els premis hi havia el director de cine Ventura Pons (*La vida abismal*) per veure com homenatjaven dos veïns seus. "Fa 15 anys vaig ser veí d'en Muntañola i, mira per on, ara sóc veí d'en Kim". Dret, un altre director de cine, Conrad

Son (*Les exxcursionistes calentes*), conegut per haver portat la normalització lingüística al porno, es mirava la festa a través d'una càmera. Son hi assistia com a amic de Kim: "Quan vaig fer la revista *Petó X*, ell la va il·lustrar amb el *Martínez el facha* mirant la

meva pel·li". La gran absència va ser Pepe Rubianes. "Diu que prefereix ser a Etiòpia amb les etiòps", va dir Fer, ninotaire de l'AVUI i organitzador del premi. Tampoc hi va ser Juan Fernando López Aguilar, exministre de Justícia amb fama de ninotaire.

CONSULTAR CARTELLERA